

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
GYNIBOS IR SAUGUMO PRAMONĖS ĮSTATYMO NR. XIV-2647 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10 IR 13
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos gynybos ir saugumo pramonės įstatymo Nr. XIV-2647 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10 ir 13 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Įstatymo projektas) rengimą paskatino poreikis tobulinti pramoninio bendradarbiavimo teisinį reguliavimą. Priėmus Lietuvos Respublikos gynybos ir saugumo pramonės įstatymą (toliau – Įstatymas) buvo sudarytos teisinės prielaidos vystyti Lietuvos gynybos ir saugumo pramonę, skatinti investicijas, bendrą gamybą, technologijų perdavimą, naujų gynybos produktų kūrimą Lietuvoje ir galimybes įsiliesti į tarptautines gynybos produktų tiekimo grandines. Pradėjus taikyti naujai sukurtą pramoninio bendradarbiavimo institutą praktikoje paaiškėjo, kad dalis šio instituto nuostatų neproporcingai vilkina karinės įrangos įsigijimo procedūras ir sukelia rizikas, dėl kurių užsienio tiekėjai didina įsigijamos karinės įrangos kainą. Dėl ilgesnių derinimo procedūrų ir nepakankamai aiškaus atsakomybės paskirstymo gali būti užlaikomi strateginės reikšmės karinės įrangos pirkimai, pavyzdžiui, karinės įrangos įsigijimai, reikalingi Lietuvos kariuomenės Pirmajai mechanizuotajai divizijai išvystyti iki 2030 metų.

Įstatymo projekto tikslas yra patikslinti pramoninio bendradarbiavimo teisinį reguliavimą taip, kad šis būtų taikomas tik tada, kai kuriama reali ilgalaikė vertė Lietuvos gynybos ir saugumo pramonei, kartu mažinant teisinio neapibrėžtumo, procedūrų dubliavimo ir tiekėjų įsivertinamų sutartinių rizikų įtaką galutinei karinės įrangos kainai. Įstatymo projektu siekiama tiksliau apibrėžti pramoninio bendradarbiavimo išipareigojimų apskaičiavimą, aiškiau paskirstyti institucijų atsakomybę, supaprastinti procedūras ir sudaryti sąlygas operatyviau priimti sprendimus.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai ir rengėjai

Įstatymo projekto iniciatorė ir rengėja yra Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerija. Įstatymo projektą parengė Krašto apsaugos ministerijos Teisės departamento (vadovė Judita Nagienė, tel. +370 5 273 5545, el. p. judita.nagiene@kam.lt) Teisėkūros skyriaus patarėjas Mantas Keliotis, tel. +370 5 2735597, el. p. mantas.keliotis@kam.lt, Teisės taikymo ir atstovavimo skyriaus patarėjas Henrikas Valentukevičius, tel. +370 5 265 7547, el. p. henrikas.valentukevicius@kam.lt, ir Gynybos resursų agentūros prie Krašto apsaugos ministerijos Gynybos pramonės politikos ir inovacijų departamento (vadovas Laurynas Mockaitis, tel. +370 5 210 3876, el. p. laurynas.mockaitis@kam.lt) Pramoninio bendradarbiavimo politikos skyriaus patarėjas Justas Kazlauskas, tel. +370 706 83 590, el. p. justas.kazlauskas@kam.lt.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami Įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Įstatymo 2 straipsnio 3 dalyje ir 10 straipsnio 4 dalyje šiuo metu įtvirtintas modelis, pagal kurį pramoninis bendradarbiavimas siejamas tiek su Krašto apsaugos ministerijos arba jos įgaliotos institucijos, tiek su Ekonomikos ir inovacijų ministerijos arba jos įgaliotos institucijos dalyvavimu sudarant pramoninio bendradarbiavimo sutartį. Nors Ekonomikos ir inovacijų ministerija nedalyvauja karinės įrangos pirkimo procedūrose, dėl papildomos institucijos išitraukimo į pramoninio bendradarbiavimo sutarties sudarymo procesą yra apsunkinamos pramoninio bendradarbiavimo derybos, labai prasitęsia karinės įrangos sutarties pasirašymo ir kartu karinės įrangos pristatymo laikas.

Papildomai pažymėtina, kad tiekėjas vertina tiek karinės įrangos pirkimo–pardavimo sutarties, tiek pramoninio bendradarbiavimo sutarties rizikas kartu, pramoninio bendradarbiavimo sutarties sąlygos daro tiesioginę įtaką galutiniam karinės įrangos kainos pasiūlymui.

Įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje, 4 straipsnio 3 dalyje ir 6 straipsnio 3 dalyje yra vartojamas Nacionalinės plėtros įstaigos pavadinimas, nors teisės aktuose šis pavadinimas jau yra pakeistas.

Įstatymo 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad krašto apsaugos ministras nustato institucinę ir personalinę Gynybos ir saugumo pramonės tarybos sudėtį. Toks reguliavimas reiškia, kad kiekvienas personalinės sudėties pakeitimas reikalauja atskiro ministro sprendimo ir kuriama perteklinė administracinė našta.

Įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkte šiuo metu nustatyta, kad pramoninis bendradarbiavimas gali būti taikomas, kai ketinamos sudaryti sutarties vertė viršija 5 000 000 EUR be pridėtinės vertės mokesčio. Toks reguliavimas apima pernelyg plačią Krašto apsaugos ministerijos įgaliotos perkančiosios organizacijos vykdomų pirkimų imtį, įskaitant ir ne strateginio pobūdžio pirkimus, kuriems nėra tikslinga taikyti pramoninį bendradarbiavimą, nes nėra realių galimybių sukurti ilgalaikę pridėtinę vertę Lietuvos gynybos ir saugumo pramonei. Tiekėjai dažniausiai renka aukštesnio įverčio pramoninio bendradarbiavimo priemones, tad reali pramoninio bendradarbiavimo įsipareigojimų dalis suteikia menką naudą Lietuvos gynybos pramonei, o tiekėjai dėl papildomų įsipareigojimų ir sutartinių rizikų reikšmingai kelia galutinį karinės įrangos kainos pasiūlymą. Be to, pernelyg didelė imtis pirkimų, kurių vertė viršija 5 000 000 EUR be pridėtinės vertės mokesčio ribą, sukuria papildomą administracinę naštą dėl būtinybės kiekvienu atveju svarstyti pramoninio bendradarbiavimo taikymą.

Įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad pramoninis bendradarbiavimas netaikomas tam tikrais atvejais, kai pirkimas atliekamas pagal Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų, atliekamų gynybos ir saugumo srityje, įstatyme (toliau – VPAGSSI) nustatytas išimtis. Tokia nuostata neleidžia svarstyti pramoninio bendradarbiavimo taikymo net ir tais atvejais, kai tai galėtų būti naudinga valstybės interesams ir vietinės gynybos pramonės plėtrai.

Įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje ir 10 straipsnio 5 dalies 2 punkte nustatyta, kad pramoninio bendradarbiavimo įsipareigojimų vertė nustatoma ne didesnė negu 30 procentų nuo karinės įrangos pirkimo–pardavimo sutarties vertės. Praktikoje tai sudaro esminę problemą. Didžioji dalis stambių karinės įrangos pirkimo–pardavimo sutarčių yra sudaromos numatant galimybę, esant poreikiui, tos pačios sutarties pagrindu pirkti didesnę karinės įrangos ir susijusių paslaugų kiekį. Tokio tipo sutartys suteikia lankstumo, tačiau tiekėjai įžvelgia riziką, jog nebus užsakytas visas sutartyje numatytas karinės įrangos kiekis ir pramoninio bendradarbiavimo įsipareigojimų dalis viršys 30 procentų faktiškai įsigytos karinės įrangos ir susijusių paslaugų vertės, tad labai didina karinės įrangos kainos pasiūlymą. Dėl šio apskaičiavimo specifikos šiuo metu taip pat yra galimybė karinės įrangos pirkimo–pardavimo sutartims, pagal kurias įsipareigojamos nupirkti karinės įrangos ir su ja susijusių paslaugų vertė nesiekia 5 000 000 EUR be pridėtinės vertės mokesčio, taikyti pramoninio bendradarbiavimo priemonę.

Įstatymo 9 straipsnio 8 dalyje ir 9 dalyje yra nurodoma, kad Krašto apsaugos ministerija prieš priimdama sprendimą taikyti pramoninį bendradarbiavimą privalo kreiptis į Užsienio reikalų ministeriją. Įstatymo taikymo praktikoje šis derinimas nėra efektyvus, nes gali nepagrįstai apsunkinti ir pailginti sprendimų priėmimo procedūras, nesukuriant proporcingos pridėtinės vertės.

Įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad rengiant konkursines gynybos ir saugumo technologijų programas ir technologinių iššūkių gynybos ir saugumo srityje konkursus visais atvejais privalo būti taikomi valstybės pagalbą reguliuojantys teisės aktai. Valstybės pagalbą reguliuojantys teisės aktai nustato apribojimus skiriant įmonėms finansavimą dėl konkurencijos civilinėje rinkoje užtikrinimo. Tačiau Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 346 straipsnis valstybėms narėms leidžia taikyti išimtis, kai būtina užtikrinti esminius nacionalinio saugumo interesus ir netaikyti civiliniam sektoriui skirto reguliavimo, nepaisant to, Įstatyme nustatyta tik prievolė taikyti valstybės pagalbą reguliuojančius teisės aktus.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Įstatymo projektu siūloma:

4.1. Pakeisti Įstatymo 2 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą pramoninio bendradarbiavimo sąvoką ir Įstatymo 10 straipsnio 4 dalį, atsisakant perteklinio reikalavimo Ekonomikos ir inovacijų ministerijai dalyvauti sudarant pramoninio bendradarbiavimo sutartį. Pažymėtina, kad būtų išlaikoma Įstatymo 9

straipsnio 8 dalyje nustatyta pareiga prieš priimant sprendimą dėl pramoninio bendradarbiavimo taikymo kreiptis į Ekonomikos ir inovacijų ministeriją dėl galimybių taikyti pramoninį bendradarbiavimą įvertinimo. Taigi tarpinstitucinis vertinimas išliktų, tačiau galutinė atsakomybė už sutarties sudarymą ir valdymą būtų aiškiai sutelkta krašto apsaugos sistemos institucijose.

4.2. Pakeisti Įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje, 4 straipsnio 3 dalyje ir 6 straipsnio 3 dalyje vartojamą Nacionalinės plėtros įstaigos sąvoką į šiuo metu galiojančiuose teisės aktuose vartojamą Nacionalinio plėtros banko sąvoką.

4.3. Pakeisti Įstatymo 7 straipsnio 3 dalį, nustatant, kad krašto apsaugos ministro įsakymu tvirtinama institucinė Gynybos ir saugumo pramonės tarybos sudėtis, nenurodant personalinės sudėties tvirtinimo. Tai sudarytų sąlygas Krašto apsaugos ministerijai tvirtinant sudėtį nurodyti tik tam tikrų organizacijų atstovus, leidžiant pačiai organizacijai pasirinkti, kuris asmuo būtų deleguojamas. Taip būtų sudarytos sąlygos mažinti administracinę naštą ir užtikrinti teisėkūros ekonomiškumą, nes kiekvienu atveju, pasikeitus konkrečiam asmeniui, nereiktų keisti įsakymo dėl Gynybos ir saugumo pramonės tarybos sudėties.

4.4. Pakeisti Įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir nustatyti, kad pramoninis bendradarbiavimas galėtų būti taikomas tik tais atvejais, kai ketinamos sudaryti sutarties vertė viršija 20 000 000 EUR be pridėtinės vertės mokesčio. Toks pakeitimas leistų susiaurinti pramoninio bendradarbiavimo taikymą iki strategiškai reikšmingų projektų, kuriuose pramoninio bendradarbiavimo taikymas gali sukurti realią ilgalaikę pridėtinę vertę Lietuvos gynybos ir saugumo pramonei. 20 000 000 EUR suma įvertinta atsižvelgiant į Gynybos resursų agentūros viešųjų pirkimų planuose numatytus pirkimus, kuriems tikslinga taikyti pramoninio bendradarbiavimo priemones. Kartu toks reguliavimas apribotų galimybę taikyti pramoninį bendradarbiavimą pirkimams, kai tokio reguliavimo kaštai ir tiekėjų įskaičiuojamos rizikos yra neproporcingos galimai naudai.

4.5. Pripažinti netekusia galios Įstatymo 8 straipsnio 2 dalį, atsisakant išimčių, kokiuose viešuosiuose pirkimuose netaikomas pramoninis bendradarbiavimas. Toks pakeitimas suteiktų lankstumo ir sudarytų galimybę kiekvienu atveju individualiai įvertinti, ar pramoninio bendradarbiavimo taikymas atitinka valstybės interesus. Pažymėtina, kad, vadovaujantis Įstatymo 10 straipsnio 2 dalimi, numatoma, kad karinės įrangos pirkimai, dėl kurių priimtas sprendimas taikyti pramoninį bendradarbiavimą, atliekami, *mutatis mutandis*, taikant VPAGSSI supaprastintiems pirkimams taikomas nuostatas. Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje yra nurodyti ir tie atvejai, kai pirkimams yra taikomos VPAGSSI 3 straipsnyje nustatytos išimtys, šie karinės įrangos pirkimai, pripažinus netekusia galios Įstatymo 8 straipsnio 2 dalį, būtų atliekami pagal konkrečiai išimčiai taikomą reglamentavimą.

4.6. Pakeisti Įstatymo 9 straipsnio 7 dalį ir 10 straipsnio 5 dalies 2 punktą ir nustatyti, kad pramoninio bendradarbiavimo įsipareigojimų vertė nustatoma ne didesnė negu 30 procentų nuo karinės įrangos pirkimo–pardavimo sutartyje įsipareigotos nupirkti karinės įrangos ir su ja susijusių paslaugų vertės. Šis pakeitimas pašalintų esamą neapibrėžtumą dėl papildomai galimo, bet neprivalomo įsigyti kiekio ir leistų išvengti situacijų, kai tiekėjai reikšmingai didina siūlomos karinės įrangos kainos pasiūlymą, siekdami išvengti rizikos, kad dėl įsigyto ne viso sutartyje numatyto karinės įrangos kiekio pramoninio bendradarbiavimo įsipareigojimų dalis viršys 30 procentų faktiškai įsigytos karinės įrangos ir susijusių paslaugų vertės.

4.7. Pakeisti Įstatymo 9 straipsnio 8 dalį ir 9 dalį, nurodant, kad Krašto apsaugos ministerija prieš priimdama sprendimą dėl pramoninio bendradarbiavimo taikymo privalo kreiptis tik į Ekonomikos ir inovacijų ministeriją, ir taip panaikinti Krašto apsaugos ministerijai pareigą kreiptis į Užsienio reikalų ministeriją. Įstatymo taikymo praktikoje šis derinimas sukuria nereikalingą papildomą administracinę naštą institucijoms, neprisideda prie sprendimų priėmimo kokybės, todėl vertintinas kaip perteklinis.

4.8. Pakeisti Įstatymo 13 straipsnio 6 dalį, ją papildant, kad valstybės pagalbą reguliuojantys teisės aktai gali būti netaikomi, kai finansavimas skiriamas siekiant užtikrinti Nacionalinio saugumo strategijoje nustatytus nacionalinio saugumo interesus ir yra pildomi SESV 346 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimai. Šią galimybę sudaro SESV 346 straipsnis, todėl, siekiant skatinti gynybos ir saugumo pramonės veiklą, netikslinga turėti nacionalinius ribojimus ir visais atvejais taikyti valstybės

pagalbą reguliuojančius teisės aktus. Kuriant karines technologijas kariniams poreikiams, įmonės galėtų gauti finansavimą iki 100 proc. padengiant jų patiriamas išlaidas (tai taikoma ir Europos Komisijos kuriamose finansinėse priemonėse, skatinančiose gynybos produktų kūrimą). Tuo tarpu valstybės pagalbos taisyklės (2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas [\(ES\) Nr. 651/2014](#), kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius) eksperimentinę plėtrą leidžia finansuoti valstybės lėšomis daugiausia iki 80 proc. tinkamų finansuoti išlaidų, kai tenkinamos specialiai nustatytos sąlygos (pvz., rezultatų viešinimas, privalomas bendradarbiavimas su mokslo ir studijų institucijomis ir pan.). Gynybos srityje įmonėms tai yra nepatrauklu, nes rizika investuoti savo lėšas, ypač startuoliams, į gynybos produktus, turinčius ribotą rinką, yra žymiai didesnė nei civiliniame sektoriuje, be to, ne visada įmanoma įgyvendinti visas sąlygas, kad būtų galima gauti 80 proc. finansavimo intensyvumą. SESV 346 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimai yra detalizuojami Europos Bendrijų Komisijos 2006 m. liepos 12 d. aiškinamajame komunikate Nr. KOM(2006) 779, todėl valstybės pagalbą reguliuojantys teisės aktai galėtų būti netaikomi tik galint pagrįsti visų šių aplinkybių visumą. Pažymėtina, kad kiekvienu atskiru finansavimo atveju būtų įvertinamos visos SESV 346 straipsnio 1 dalies b punkto sąlygos, o finansuojamos būtų tik tos veiklos, kurios yra išimtinai susijusios su karine paskirtimi ir įtrauktos į SESV 346 straipsnio 2 dalyje nurodytą Europos Sąjungos Tarybos 1958 m. balandžio 15 d. sprendimu patvirtintą ginklų, amunicijos ir karinės paskirties medžiagų sąrašą (toliau – Sąrašas). Atkreiptinas dėmesys, kad SESV 346 straipsnio nuostatos taikomos ne tik Sąraše išvardintai karinei įrangai, bet ir, vadovaujantis Sąrašo 15 punktu, įrangai, kuri yra susijusi su Sąraše išvardintos karinės įrangos testavimu, gamyba, amunicija ar tyrimais. Rengiant Įstatymo 13 straipsnio 4 ir 5 dalyse numatytus naujus finansinius mechanizmus, iniciatoriai turėtų galimybę tiesiogiai taikyti SESV 346 straipsnį, kai būtina užtikrinti esminius nacionalinio saugumo interesus ir laikomasi visų SESV 346 straipsnio 1 dalies b punkto sąlygų.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus Įstatymo projektą tikimasi sutrumpinti derinimo procesus, užtikrinti aiškesnį atsakomybės paskirstymą, sumažinti administracinę naštą ir sudaryti palankesnes sąlygas laiku įgyvendinti strateginės reikšmės karinės įrangos įsigijimus, pavyzdžiui, reikalingus Lietuvos kariuomenės Pirmajai mechanizuotajai divizijai išvystyti iki 2030 metų. Atnaujinus teisinio reguliavimo nuostatas, pramoninis bendradarbiavimas bus labiau orientuotas į strategiškai reikšmingus projektus ir realų vietinės gynybos ir saugumo pramonės vystymą.

Neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimtas įstatymas kriminogeninei situacijai įtakos neturės.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Įstatymo projekto nuostatos turės teigiamos įtakos verslo sąlygoms ir jų plėtrai. Lietuvos gynybos ir saugumo pramonės subjektams siūlomas reguliavimas bus palankus tuo, kad pramoninis bendradarbiavimas bus orientuojamas į didesnės vertės, strategiškai reikšmingus projektus, kai gali būti sukurama reali ir ilgalaikė pridėtinė vertė, susijusi su investicijomis, gamybiniais pajėgumais, technologijų perėmimu.

8. Ar Įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams

Įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams ir įgyvendina Dvidešimtosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos 68 ir 320 punktų nuostatas:

„68. Ypač daug dėmesio skirsime tinkamų sąlygų gynybos pramonės plėtrai sudarymui, aktyviai kursime sąlygas stiprinti šios pramonės šakos potencialą ir plėtoti inovacijas.“;

„320. Nacionalinė gynybos pramonė yra svarbus valstybės apginkavimo ramstis. Teiksime išskirtinį prioritetą nacionalinės gynybos pramonės ir technologijų plėtrai keturiuose esminėse srityse

(amunicijos ir sprogmenų gamybos, bepiločių sistemų ir kovos su jomis, sunkiosios karinės technikos surinkimo ir jos aptarnavimo, jūrinės gynybos) bei gynybos pramonės ekosistemos formavimui rytinėje ir šiaurinėje NATO ir ES erdvėje. Tobulinsime teisėkūrą, siekdami gerinti gynybos ir saugumo pramonės plėtros sąlygas, didinsime Lietuvos gynybos pramonės ir Lietuvos kariuomenės sąveiką, taikysime gynybos inovacijų plėtros Lietuvos ekonomikoje ir jų jungčių su sąjungininkų gynybos pramone skatinimo priemones.“

9. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Siekiant į teisinę sistemą inkorporuoti Įstatymo projekto nuostatas, kitų teisės aktų priimti, pakeisti ar pripažinti netekusiais galios nereikės.

10. Ar Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o Įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Naujos sąvokos Įstatymo projekte nenumatomos.

Įstatymo projektu tikslinama sąvoka vertinama Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

11. Ar Įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymo projektas neprieštarauja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatoms ir Europos Sąjungos dokumentams.

12. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, kas ir kada juos turėtų priimti

Pritarus Įstatymo projektu teikiamiems pasiūlymams, iki įstatymo įsigaliojimo turės būti priimti:

- Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2024 m. liepos 3 d. nutarimo Nr. 558 „Dėl Lietuvos Respublikos gynybos ir saugumo pramonės įstatymo įgyvendinimo“ pakeitimo;
- krašto apsaugos ministro įsakymas dėl Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro 2024 m. birželio 27 d. įsakymo Nr. V-562 „Dėl Gynybos ir saugumo pramonės tarybos sudarymo ir jos darbo reglamento patvirtinimo“ pakeitimo.

13. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti

Įstatymo projektui įgyvendinti papildomų valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų nereikės.

14. Rengiant Įstatymo projektą gauti specialistų vertinimai ir išvados

Įstatymo projektas nebuvo teikiamas specialistams vertinti.

15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiems projektams įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno *Eurovoc* terminus, temas bei sritis

Gynybos ir saugumo pramonė, pramoninis bendradarbiavimas.

16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra.